

РЕШЕНИЕ

№ 4291

гр. София, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 29.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1800** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на С. П. Х., ЕГН: [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 2153-21-33/06.02.2023г г., издадено от директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № РНП-4-4-21-01281402/12.01.2023г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, постановено на основание чл.98, ал.2, т.2 от КСО във връзка с чл.114, ал.2. г.2 и чл.113 от КСО, с което е разпоредено да възстанови без лихва до изтичане на срока за доброволно изпълнение на добросъвестно получена сума за пенсия за осигурителен стаж и възраст (ОСВ) и добавка по чл.84 от КСО за периода от 24.04.2019 г. до 31.07.2022 г. в размер на 7244,76 лева.

В жалбата са наведени доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно призована, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът директорът на ТП на НОИ – С. – град, редовно призован, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в съдебното производство и не ангажира становище по спора.

Административен съд – София – град, III отделение, 7-ми състав след преценка на

събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

Във връзка с подадено от жалбоподателката заявление за отпускане на лична пенсия за ОСВ, с Разпореждане № [ЕГН]/14.06.2019 г. и Разпореждане № [ЕГН]/05.08.2019 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване на С. П. Х. е отпусната и определена в действителен размер лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68. ал. 1. 2 от КСО и добавка по чл.84 от КСО с начална дата 24.04.2019 г., като от същата дата с спряна на основание чл.95, ал.1. т.4 от КСО получаваната от нея наследствена пенсия за осигурителен стаж и възраст. При преценка на правото на лична пенсия за ОСВ и определяне на нейния размер, по данни в Р. на НОИ на жалбоподателката е зачетен осигурителен стаж и осигурителен доход от „КАМПИС“ ЕООД за периода от 18.05.2015г. до 23.04.2019г.

С писмо вх.№ 2175-21-296/06.07.2022г. Дирекция „Пенсии“ е уведомена за заличени данни , подавани по реда на чл.5, ал.4 от КСО от „КАМПИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за периода 18.05.2018г. – 19.12.2019г. и необходимостта от предприемане на действия компетентност за извършване на нова преценка на правото на пенсия и/или изменение на отпуснатите пенсии на лицата, които имат зачетен осигурителен стаж и осигурителен доход от този осигурител въз основа на заличените данни, сред които лица е и жалбоподателката С. П. Х..

Заличаването на подадените данни по чл.5, ал.4. т.1 от КСО от „КАМПИС" ЕООД е извършено по реда на чл.4, ал.10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица. както и от самоосигуряващите се лица. след извършена ревизия по разходите на държавното обществено осигуряване на дружеството, приключила с ревизионен акт за начет и издадени в резултат на констатациите на контролния орган задължителни предписания на основание чл.108, ал.1, т.3 от КСО, неизпълнени от осигурителя, за заличаване на подадените без правно основание данни за 20 лица, вкл. жалбоподателката Х..

След извършеното заличаване на неоснователно подадените данни по чл.5. ал.4 от КСО от „КАМПИС" ЕООД, служебно е преразгледано разпореждане № [ЕГН]/14.06.2019 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с което на С. П. Х. е отпусната лична пенсия за ОСВ с включване при преценка правото на пенсия и определянето на размера ѝ на осигурителен стаж и осигурителен доход по заличените данни по чл.5. ал.4 от КСО. При извършената нова преценка е установено, че след изключване на зачетения при отпускане на пенсията осигурителен стаж за периода 18.05.2015 г.- 23,04.2019 г. / по данните в РОД на НОИ преди заличаването им / от общата продължителност на осигурителния стаж на С. Х., същата не отговаря на законовите предпоставки за отпускане на лична пенсия за ОСВ по подаденото на 24.04.2019 г. заявление.

С Разпореждане № [ЕГН]/83 от 11.11.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване е отменено разпореждането от 14.06.2019 г. и е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст и добавка по чл.84 от КСО на жалбоподателката С. Х.. С разпореждането е постановено и възстановяване от 24.04.2019 г. на изплащането на наследствената ѝ пенсия за ОСВ, спряна с отмененото разпореждане, както и събиране на надвзетата пенсия на основание чл.114, ал.2, т.2 от КСО.

Разпореждане № [ЕГН]/83 от 11.11.2022 г. е получено от жалбоподателката на 30.11.2022г., като същото не е обжалвано в законоустановения едномесечен срок по чл.117, ал.2. т.1 от КСО и следователно е влязло в законна сила с произтичащите от това последици.

С обжалваното Разпореждане № РНП-4-4-21-01281402/12.01.2023 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, постановено на основание чл. 98, ал. 2, т. 2 във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е определен точния размер на подлежащата на възстановяване от С. П. Х. добросъвестно получена сума за лична пенсия за осигурителен стаж и възраст и добавка по чл.84 от КСО за периода 24.04.2019 г. - 31.07.2022 г. в размер общо на 7244.76 лв.. представляваща разлика между неоснователно получената сума за лична пенсия за ОСВ и добавка по чл.84 от КСО и следващият се размер на възстановената от 24.04.2019 г. наследствена пенсия за ОСВ.

Жалбоподателката Х. оспорила по административен ред Разпореждане № РНП-4-4-21-01281402/12.01.2023г. на длъжностното лице по ПО при ТП на НОИ – С. – град.

След разглеждане и обсъждане на всички доказателства, съдържащи се в административната преписка и при преценката им в тяхното единство и взаимовръзка от правна и фактическа страна, АО отхвърлил жалбата, подадена от С. П. Х., срещу Разпореждане № РНП-4-4-21-01281402/12.01.2023г. на длъжностното лице по ПО при ТП на НОИ – С. - град, като неоснователна и потвърдил същото, като правилно и законосъобразно.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

След извършената на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, служебна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт, съдът установи, че оспореното решение на директора на ТП на НОИ – С. – град е издадено от оправомощен орган, в рамките на неговата материална компетентност. Решението на директора на ТП на НОИ е издадено в предвидената в чл. 59, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 117, ал. 5 от КСО форма и съдържа изложение на фактическите и правните основания за постановяването му. В производството по постановяването му не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила и процедурата по издаването му е съобразена с приложимите за случая норми - чл. 117, ал. 3 от КСО.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл.5, ал.4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА „ГИТ“ с оглед възложените им от закона дейности. Работниците и служителите, назначени по

трудова договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката по разходите на ДОО, а жалбоподателят не е страна в производството по чл.108, ал.1, т.1 от КСО и за контролния орган не е било налице задължение да го уведоми и да изиска представяне на обяснения и доказателства.

На следващо място, при издаването на обжалваното решение е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл.59, ал.2 от АПК. Потвърденото разпореждане също е издадено от ПО при ТП на НОИ – С. град. При издаването им са спазени административнопроизводствените правила. Обжалвани са по административен ред и в резултат на проведено производство по чл.117, ал.1, т.2, б.“б“ от КСО са потвърдени с оспореното решение. В последното са изложени фактически и правни изводи. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване, датиран и подписан, с кореспондиращ на мотивите диспозитив. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл.146, т.1, т.2 и т.3 от АПК. В този смисъл и възраженията в тази насока се явяват неоснователни.

По приложение на материалния закон съдът намира следното:

Влязлото в сила Разпореждане № [ЕГН]/83 от 11.11.2022 на длъжностното лице по ПО е постановено след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход за лица, в т.ч. и за С. П. Х., подадени от „КАМПИС“ ЕООД за периода 18.05.2018г. – 19.12.2019г. и установяване, че С. Х. не е била осигурено лице по смисъла на § 1, ал.1, т.3 от Допълнителните разпоредби на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл.10, ал.1 от КСО. Заличаването е извършено на основание Задължителни предписания от контролните органи на ТП на НОИ – С.-град и на основание чл.108, ал.1, т.3 от КСО. След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания по чл.108, ал.1, т.3 от КСО са предприети действия от контролните органи на ТП на НОИ, в рамките на предоставената им от закона компетентност, за служебно заличаване по реда на чл.3, ал.13 от Наредба № Н-8/29.12.20015 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица данните по чл.5, ал.4, т.1 от КСО, подадени от името на „КАМПИС“ ЕООД за указания период.

Именно във връзка с Разпореждане № [ЕГН]/83 от 11.11.2022 на длъжностното лице по ПО е издадено и оспореното в настоящето производство разпореждане № РНП-4-4-21-01281402/12.01.2023г. на длъжностното лице по ПО при ТП на НОИ – С. – град.

В разпоредбата на чл.114, ал.2, т.2 от КСО е регламентирано, че добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица. с изключение на случаите, когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. В този случай възстановяването на сумите е без лихва до изтичане на срока за доброволно изпълнение.

Новоустановените факти и обстоятелства от извършената ревизия на осигурителя, довели до заличаването на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени от „КАМПСИС“ ЕООД относно С. П. Х. за периода 18.05.2015 г. - 23.04.2019 г. се явяват нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО - представени са след отпускане на личната и пенсия за ОСВ от 24.04.2019 г. и имат значение за придобиване правото на пенсия, което обосновава приложението на посочената разпоредба. При заличени данни по чл.5. ал.4 от КСО са налице нови данни по смисъла на чл.114. ал.2. т.2 от КСО, имащи значение за определяне размера на осигурителния стаж на жалбоподателката и правото ѝ на лична пенсия за ОСВ. които представляват правно основание за възстановяване на добросъвестно получените суми за пенсия без лихва до изтичане на 14-дневния срок по чл. 114, ал. 3 от КСО за доброволно изпълнение.

Предвид изложеното, правилно по отношение на жалбоподателката Х. възниква задължение към ДОО за неоснователно получени суми за лична пенсия за осигурителен стаж и възраст във връзка със заличаване на релевантни данни по чл. 5, ал. 4 от КСО.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане, съответстват и на целта на закона, обусловена от защита на бюджета на държавното обществено осигуряване чрез създаване на механизъм за възстановяване на недължими плащания. Издаденото разпореждане и потвърждаващото го решение са законосъобразни по всички критерии на чл.146 от АПК, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения и на основание чл.118, ал.3 КСО във връзка с чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 7 -ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. П. Х., ЕГН: [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 2153-21-33/06.02.2023г г., издадено от директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № РНП-4-4-21-01281402/12.01.2023г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, постановено на основание чл.98, ал.2, т.2 от КСО във връзка с чл.114, ал.2. г.2 и чл.113 от КСО, с което е разпоредено да възстанови без лихва до изтичане на срока за доброволно изпълнение на добросъвестно получена сума за пенсия за осигурителен стаж и възраст (ОСВ) и добавка по чл.84 от КСО за периода от 24.04.2019г. до 31.07.2022г. в размер на 7244,76 лева.

Решението може да бъде обжалвано, с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: